

(ה) מועצה המאחדת של החרם

(Joint Boycott Council, JBC). במרס 1933 החלו בארצות-הברית פעולות חרם נגד גרמניה ביוזמת ארגון ותיקי המלחמה היהודים (Jewish War Veterans) ונוהלו בידי כמה גופים בנפרד, ולעיתים מתוך כפילות וחוסר תיאום. את הוועד הראשון הקים אברהם קורלניק, עיתונאי בידישי, והוא נקרא 'הליגה האמריקנית להגנת זכויות היהודים' (The American League for the Defense of Jewish Rights). כעבור שלושה חודשים הוקמה 'ועדת החרם של הקונגרס היהודי האמריקני'. ב-1934 הוקם בארצות-הברית 'ועד הפועלים היהודי' (JCL), ואף הוא פעל בתחום החרם. ב-1936 התאחדו ועדת החרם של ועד הפועלים היהודי עם ועדת החרם של 'הקונגרס היהודי העולמי', כדי לתאם את הפעולות, והקימו את המ'.

הליגה שהקים קורלניק, ושאז עמד בראשה העורך-דין סמיואל אונטרמאייר, לא הצטרפה למ', לאחר שעוצבה מחדש בצביון כלל אמריקני ולא רק יהודי, ושמה הוסב ל'ליגה האנטי-נאצית הלא-עדתית (כלומר, שאינה קשורה בקבוצה דתית כלשהי) למען זכויות האדם' (The Non-Sectarian Anti-Nazi League to Champion Human Rights). שני הגופים, ה'מועצה' וה'ליגה' המשיכו לפעול בנפרד.

כול שנות פעולתה עמד בראש המועצה ד"ר יוסף טננבאום. בין שאר פעולותיו יזם טננבאום את קבלת ההחלטה התומכת בחרם בוועידת ה'קונגרס היהודי העולמי' ב-1936. בינואר 1939, עם פיזור לשכותיו בגרמניה, הצטרף ארגון 'בני-ברית' למועצה, והיא המשיכה בפעולתה עד הצטרפות ארצות-הברית למלחמה אחרי ההתקפה על פרל הרבר ב-1941.